

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Frankrijk. Waar er in België zes psychoanalytisch georiënteerde hoogleraren op universiteiten werken zijn dit er in Nederland nul. In 2010 is de psychoanalyse uit het basispakket verdwenen met als hoofdzakelijke reden dat er ‘gebrek aan aantoonbare werkzaamheid’ zou zijn. Dit is later verworpen tot ‘een aantoonbaar gebrek aan werkzaamheid’, waarmee de psychoanalyse *geframed* werd als een ondeugdelijke behandeling zonder enig effect. De beeldvorming rondom psychoanalyse in Nederland is daarmee erg negatief geworden.

De Reuver gaf in haar inleidende lezing voorbeelden van de werkzaamheid van psychoanalytische behandelingen en wees onder meer op het proefschrift van Caspar Berghout en ook op Randomized Controlled Trials (RCT) die later zijn verricht. Hieruit bleek onder andere dat mensen na een psychoanalytische behandeling minder een beroep doen op de gezondheidszorg; er is sprake van minder ziekteverzuim en meer productiviteit op het werk.

Zelfs zonder deze onderzoeken is het tamelijk hypocriet dat de psychoanalyse bij gebrek aan aantoonbare werkzaamheid werd geschrapt, omdat in 2010 zo’n zestig procent van door het basisverzekeringspakket vergoede psychotherapeutische behandelingen niet door RCT-onderzoek werd ondersteund. Bovendien bedragen psychoanalytische behandelingen in economische zin (het enige discours dat tegenwoordig lijkt te tellen) minder dan 0,2 procent van de totale jaarlijkse uitgaven binnen de ggz. Tot slot speelt de aard van de patiënten binnen de ggz nog een belangrijke rol. Waar er voor hartpatiënten en diabetespatiënten sterke verenigingen bestaan om hun belangen te dienen, is het voor ggz-patiënten, die vaak te kampen hebben met psychoses of depressies, een stuk lastiger om voor zichzelf op te komen.

Daarom is het van groot belang dat initiatieven als deze Summer University er zijn. Niet alleen om te leren, maar ook om te inspireren mensen ervan bewust te maken hoe schrijnend de bezuinigingen op de ggz en

meer in het bijzonder de psychoanalyse zijn. Dat er nog vele edities van de *Psychoanalyse Summer University* mogen volgen!

(*) *Op bezoek bij een psychoanalytica*

Verslag van

Meeting the analyst — Psychoanalyse Summer University [Amsterdam, 2 juli 2014]

NADINE DUPONT

Op woensdagavond 2 juli bracht een bijzonder steile trap twee medestudenten en mij naar de spreekkamer van een heel gastvrije psychoanalytica die enthousiast op onze vragen antwoordde. Ze vertelde ons hoe sommige cliënten makkelijker konden spreken door op de bank te liggen omdat ze zo de blik van de psychoanalytica konden vermijden, terwijl het voor anderen net bedreigend was om die blik te moeten missen. Ze had het over analysanten met ernstige klachten die vier, vijf keer in de week bij haar op de sofa kwamen liggen en die geleidelijk aan weer de draad van hun leven konden opnemen, maar dat er ook cliënten waren bij wie het bijzonder moeilijk bleef en die afhaakten. Ze gaf ons tips om te luisteren en raad te geven zonder de rol van psycholoog op je te nemen, wanneer vrienden hun psychische problemen aan je voorleggen, om zo vrienden te kunnen blijven. Ze had het over de tijd dat de psychoanalyse in Nederland vergoed werd (waarop wij, Belgen, jaloers zuchtten) ... De tijd vloog voorbij en twee uur later daalden we een stuk wijzer weer de steile trap af, de trap die voorkwam in de droom van heel wat analysanten. Op weg naar ‘huis’ zinderde het gesprek nog na en ik bedacht dat het wel knap georganiseerd was dat tachtig deelnemers in groepjes van vier of vijf bij een psychoanalyticus-a op bezoek konden.